

Terapeutyczna rola rysunku w rozwoju dziecka lekko upośledzonego umysłowo

Liczba stron: 90

Nazwa Szkoły Wyższej: Uniwersytet Śląski w Katowicach

Rodzaj pracy: magisterska

Rok oddania: 2004

Zawartość pracy:

SPIS TREŚCI

Wstęp

CZĘŚĆ TEORETYCZNA

Rozdział 1 SZTUKA I JEJ ZNACZENIE W TERAPII

- 1.1. Pojęcie sztuki
- 1.2. Terapeutyczne funkcje sztuki.
- 1.3. Arteterapia - cele i zasady.

Rozdział 2 RYSUNEK DZIECKA

- 2.1. Stadia rozwoju rysunku dziecka
- 2.2. Charakterystyka stadium schematycznego

Rozdział 3 RYSUNEK W PSYCHOTERAPII

- 3.1. Pojęcie psychoterapii
- 3.2. Rysunek w terapii indywidualnej
- 3.3. Rysunek w terapii rodzinnej
- 3.4. Rysunek w terapii grupowej

Rozdział 4 PROBLEM UPOŚLEDZENIA UMYSŁOWEGO W STOPNIU LEKKIM WŚRÓD DZIECI MŁODSZYCH

- 4.1. Pojęcie i klasyfikacja upośledzenia umysłowego

4.2. Przyczyny upośledzenia umysłowego

4.3. Charakterystyka dziecka upośledzonego umysłowo w stopniu lekkim

Rozdział 5 SZKOLNICTWO SPECJALNE

5.1. Szkoła specjalna - pojęcie i zadania

5.2. Zarys historii szkolnictwa specjalnego w Polsce

5.3. Selekcja uczniów do szkoły specjalnej

CZEŚĆ BADAWCZA

1. Cel badawczy

2. Problem badawczy

3. Hipoteza badań

4. Metoda, techniki i narzędzia badań

5. Charakterystyka terenu badań i grupy

6. Procedura przebiegu badań

7. Opis przebiegu badań

8. Zmienne i wskaźniki badań

9. Analiza wyników badań

10. Wnioski z badań

Zakończenie

Bibliografia

Aneks

WSTĘP

Ludzie od dawna wykorzystywali sztukę, aby wyrazić uczucie bólu, strachu, radości, by komunikować się z innymi i mówić im o otaczającym świecie. To wykorzystanie sztuki ma na celu złagodzenie stresu i napięcia psychicznego. Terapia przez sztukę zakłada intencjonalne wykorzystanie sztuki: muzyki, tańca, ruchu, dramy, poezji, rysunku w psychoterapii, poradnictwie, nauczaniu specjalnym i w rehabilitacji. W pracy skupiono się głównie na terapeutycznej roli rysunku w rozwoju dzieci lekko upośledzonych umysłowo, uczęszczających do Szkoły Specjalnej.

Część teoretyczną pracy rozpoczęto od wyjaśnienia pojęcia sztuki jako procesu tworzenia i odbioru, i jej znaczenia w terapii. Opisano jedną z form terapii przez sztukę - arteterapię. Ogólnie można stwierdzić, iż arteterapia to nic innego jak wszelkie działania terapeutyczne, podejmowane dla dobra dziecka,

wykorzystujące jako narzędzie terapii szeroko pojętą kulturę i sztukę.

W rozdziale drugim skupiono się głównie na rysunku dziecka, który jest nie tylko narzędziem przekazu, którym posługują się dzieci, ale również narzędziem dla nauczycieli czy psychologów, które umożliwia poznanie myśli, uczuć, a także możliwości intelektualnych dziecka.

Dokonano dokładnej charakterystyki stadium schematycznego, wyróżniając wszystkie ważne elementy tego okresu.

Rozdział trzeci to rola rysunku w psychoterapii, wyjaśnienie pojęcia psychoterapii jako formy pomocy psychologicznej. Rysunek można stosować w psychoterapii indywidualnej, grupowej lub rodzinnej, w zależności od stopnia zaburzenia. Przy doborze terapii ważne są właściwości osobiste pacjenta. Jeden potrzebuje terapeuty dyrektywnego, a drugi wręcz przeciwnie. Dla jednego lepsza będzie psychoterapia grupowa, inny zgodzi się tylko na indywidualną.

Ważne są właściwości środowiska w jakim żyje pacjent, jakie potencjały daje otoczenie.

W rozdziale czwartym opisano problem upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim wśród młodszych dzieci. Podstawowym syndromem upośledzenia umysłowego jest zakłócenie działalności poznawczej. Zaburzenia te stały się przyczyną do stworzenia dla tych dzieci osobnej sieci szkół zwanych szkołami specjalnymi, o czym mowa w rozdziale ostatnim. Kształcenie specjalne obejmuje również dzieci z różnymi trudnościami w nauce, spowodowane zaburzeniami fizycznymi lub psychicznymi. Niepełnosprawność jest wynikiem wypadków, chorób, oraz wad wrodzonych, stanowi wyzwanie, barierę i przeszkadza w wykonywaniu zadań życiowych. Ważną rzeczą jest, aby osoby niepełnosprawne cieszyły się takimi samymi możliwościami uczestnictwa w życiu społecznym i dostępu do usług, jak osoby zdrowe.

W części badawczej dokonano dokładnej analizy prac plastycznych uczniów Szkoły Specjalnej, uwzględniając terapeutyczną rolę rysunku w ich rozwoju. Wykazano, że rysunek jest obrazem rozwoju psychofizycznego dziecka upośledzonego, co wyraża się w proporcjach, kolorystyce, stosowaniu symboli, faktury, sprawności manualnej w trakcie rysowania.

Uczestnictwo dzieci niepełnosprawnych w różnych formach terapii przez sztukę

rozbudza w nich aktywność twórczą i ekspresję. Uwrażliwiają się oni na piękno, rozwijają samodzielność i kształtują obraz samego siebie

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę [pisanie prac](#) - sprawdzony serwis!